

VÁLTOZTASS AZ ÉLETEDEN! VÁLTOZTASS A VILÁGON!

activated

A BICIKLIÚT

Tandem

Másfajta biztonság

A betegség, ami
megmentette az életemet

Mélyebb célok

Megérteni a veszteséget

A SZERKESZTŐ KÖSZÖNTŐJE SEGÍTSÉG A NEHÉZ IDŐKBEN

A keresztény élet egyik legnagyobb kihívása, hogy a kereszténnyé válás nem tesz minket immunissá az élet megpróbáltatásaival és gondjaival szemben. Tudjuk, hogy Isten a szeretet,¹ ugyanakkor azok, akik hitben élnek, továbbra is megbetegedhetnek, lesérülhetnek, pénzügyi nehézségekkel találkozhatnak, szoktak aggodni, félni és ők is meghalnak, mint mindenki más. Jézus nem próbálta cukormázba burkolni az igazságot, de megmutatta a reményt, amikor azt mondta, hogy „A világon nyomorúságotok van, de bízotok: én legyőztem a világot.”²

Bár Isten nem mindig oldja meg gondjainkat vagy javítja ki a problémákat, igenis törődik ezekkel. Olyan jól ismer minket, hogy minden hajunk száláról tudomása van.³ Érti, hogy mikén megyünk keresztül, akkor is, ha mi magunk nem tudjuk szavakba önteni,⁴ és együtt érez velünk fájdalmunkban.⁵ Isten nem veszi el a gondjainkat, de erőt és reményt találhatunk, tudva, hogy Ő mindig velünk van és átsegít rajtuk. „Boldog ember az, aki a kísértés idején kitart, mert miután kiállta a próbát, elnyeri az élet koronáját, amelyet az Úr megígért az őt szeretőknak.”⁶

Természetesen jó tudni, hogy Isten a mi oldalunkon áll és akármin megyünk keresztül, azt mindig a javunkra fordítja, ettől függetlenül a nehéz helyzetekben társaink támogatására és segítségére is vágyunk. Nagyon sok szomorúság és szenvedés vesz körül bennünket és nem fogjuk tudni mindegyiket megoldani, ugyanakkor mindannyian tehetünk valamit, hogy segítsünk annak, aki éppen nehéz időszakon megy át. Avilai Szent Teréz (1515-1582) azt mondta, hogy „Krisztusnak nincs más teste, csak a miénk, nincsenek kezei és lábai, csak a miénk.”

Samuel Keating
Ügyvezető Szerkesztő

1. Lásd: I. János 4:8
2. János 16:33
3. Lásd: Lukács 12:7
4. Lásd: Róma 8:26
5. Lásd: Zsoltárok 147:3
6. Jakab 1:12

További léleképítő kiadványokkal kapcsolatban, kérjük írj az alábbi címek valamelyikére:

www.activated.org

Activated Magazin

Pf. 949.

Budapest 1463

Hungary

Email: activated@activated.org

www.activated.org

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.

Enterprise Way

Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

SZERKESZTŐ

Samuel Keating

GRAFIKA

Gentian Suçi

www.auroraproduction.com

© 2014 Aurora Production AG.

Minden jog fenntartva.

Ha másképp nincs jelölve, az Activated magazinban szereplő minden szentírási idézet a Magyar Bibliatársulat vagy a Károli Gáspár által fordított változatból származik.

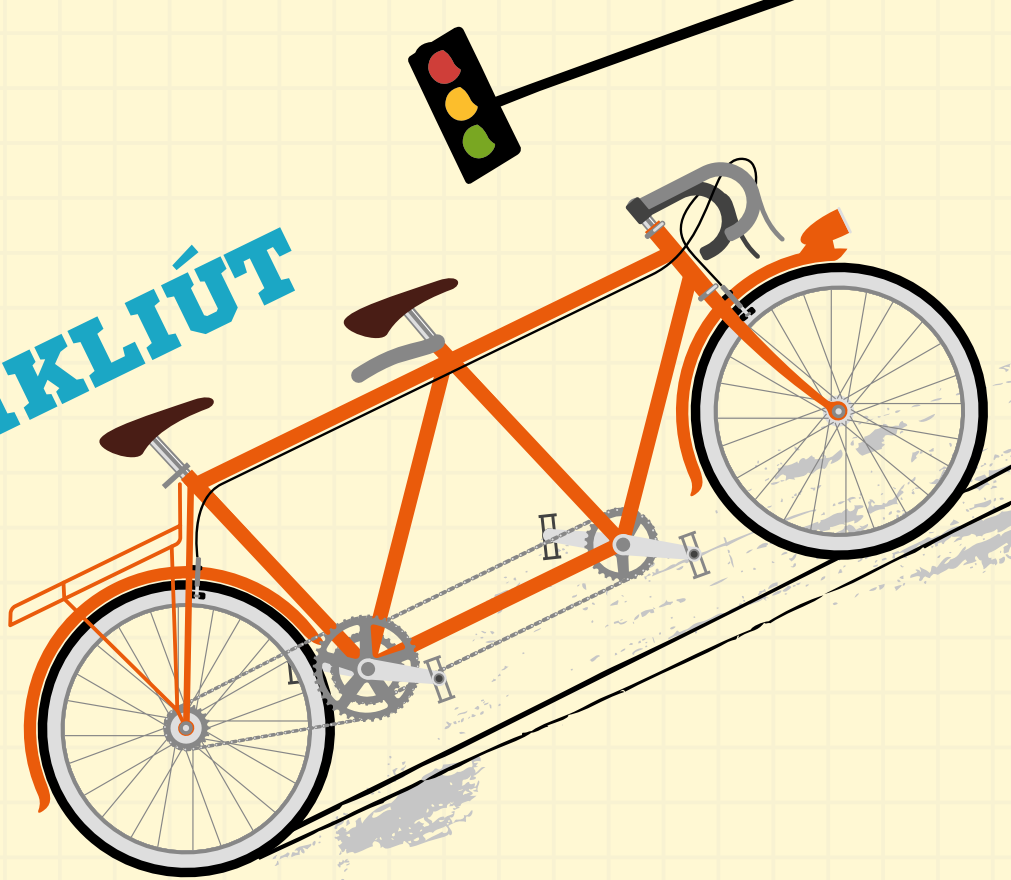
(© a Magyarországi Református Egyház Kálvin János kiadója - 2000)

Ez alól kivételt képeznek a JKBF rövidítéssel ellátott idézetek, amelyek a Jakab Királyi Bibliából, közvetlenül angol nyelvről lettek lefordítva.

A-HU-MG-AM-163-X

A BICIKLIÚT

ISMERETLEN SZERZŐ

AMIKOR JÉZUST MEGISMERTEM, az élet egy bicikliúttá változott. Persze tandem bicajra gondolok, amin én ültem elöl, Jézus pedig mögöttem segített pedálozni.

Nem emlékszem mikor, de Jézus felvetette, hogy cseréljünk helyet. Az élet azóta nagyon megváltozott. Jézussal sokkal izgalmasabb lett az út.

Amikor én irányítottam, azt gondoltam ismerem az utat. Biztonságos volt és kiszámítható, de elég unalmas. Mindig a lehető rövidebb út két pont között. Amikor Jézus került a vezetőülésbe, csodálatos „úthosszításokat“ mutatott a hegyi ösvényeken felfelé, majd szédítő sebességgel le a másik oldalon. Mást nem is tehettem, csak kapaszkodtam.

Nem akartam megkérdőjelezni az ítélőképességét, de egyszer nem tudtam visszafogni magam. „Nem gon-

dolod, hogy kicsit lassítanunk kéne? Félek.” Hátrafordulva a kezemre tette a kezét és azt mondta: „Nem baj, csak pedálozz.”

Néha, amikor aggódtam vagy féltem megkérdeztem, hogy hová visz.

„Meglépetés,“ válaszolta nevetve. Idővel megtanultam bízni Benne. Megfeledeztem unalmas életemről és belevetettem magam a kalandba.

Olyan emberekkel ismertetettem meg, akiktől nagyon fontos ajándékokat kaptam: szeretetet, gyógyítást, elfogadást, örömet. Elláttak ajándékokkal az én Urammal töltött kalandos útra és már mentünk is tovább. Ő erre azt mondta, „Ajándékozd el, amit kaptál!“ Megtettem. Valami nagyon furcsa dolog történt. Azt találtam, hogy minél többet ajándékoztam el, annál több maradt nekem és annál többet tudtam továbbadni másoknak

út közben. A terhünk ettől függetlenül könnyű maradt.

Először nem bíztam Jézusra az élet irányítását. Azt gondoltam tönkre fogja tenni. Pedig Ő tudja, hogy mire képes a bringa, ismeri a korlátait meg egy csomó trükköt is. Tudja, hogyan kell nagy sebesség mellett bevenni egy éles kanyart, tud ugratni, hogy kikerüljünk az utunkba kerülő köveket, sőt még repülni is képes, ha netán eltűnik alólunk az út.

Még mindig próbálok nem aggódni, vagy azon fáradozni, hogy visszavegyem az irányítást, de azért néha sikerül lazítani, élvezni a látványt és a friss szellőt az arcomon és állandó útitársam fantasztikus társaságát.

Néha azért elfáradok, hiszen az út hosszú és kemény, de Jézus mindig mosolyogva biztat, hogy csak pedálozzak. ■

ÁT A VISZONTAGSÁGON

ÍRTA: MARIA FONTAINE, ÁTDOLGOZÁS

KERESZTÉNYKÉNT SOKUNKNAK VISZONYLAG KÖNNYŰ ÉLETE VOLT, persze mi magunk nem mindig így látjuk. Sok embernek van mártír komplexusa és azt gondolja, hogy nincs még egy ember, akinek hozzá hasonló nehéz sorsa lenne.

Ha te is így érzed, lehet, hogy érdemes körülnézni magad körül, hogy lásd mi mindent kell más hívőknek és nem hívőknek kiállniuk. Rengetegen vannak nálunk sokkal nehezebb helyzetben, olyan dolgokban, amik tényleg számítanak, mint például az

alapvető létszükségletek terén. Ami még fontosabb, hogy sokan nem látják, hogy bármi célja lenne szenvedésüknek.

Lehet, hogy sok bajunk van, de keresztényként legalább tudjuk, hogy ezeknek jó oka van, hiszen Isten céljai életünk minden mozzanata mögött ott rejtőznek. Még ha nem is látjuk azonnal, hogy mi jó sülhet ki egy adott megpróbáltatásból, tudjuk, hogy mást nem, legalább tanulunk belőle és erősödünk. Ez már eleve megkönnyíti elviselésüket.

Van, aki évekil küzd egy-egy bajjal, például úratlatozás a főnökük, vagy utálják a munkájukat. Vannak keresztények, akiket kinevetnek, kritizálnak és elutasítanak a barátaik és kollégéik,

vagy akár üldözik is őket. A nehéz helyzeteket leginkább az teszi még nehezebbé, ha valakinek egyedül kell szembenéznie velük.

Lehet, hogy sok bajunk van, de valószínűleg nagyon sok súlyos nehézséggel küzdő ember szemében ezek viszonylag könnyűnek tűnnek. A kihívások többek között türelemre és kitartásra tanítanak, segítenek Isten ígéreteire támaszkodni és „hordozni a munka terhét, mint Jézus Krisztus jó vitéze.”¹ - És nemcsak egy napig vagy hétig vagy hónapig, hanem akár több hónapig vagy éven át.

Isten szeretné, ha türelmesebbek és kitartóbbak lennénk. A Biblia azt mondja, hogy „Isten megáldja azokat, akik türelmesen kitartanak a megpróbáltatás idején.”² „Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedjétek, és így

1. II. Timóteus 2:3

2. Jakab 1:12

3. Zsidók 10:36

4. Róma 5:3-4

Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtlően felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy el bírjátok azt viselni. - I. Korinthus 10:13

HA LÁTHATNÁNK A HOLNAPOT

Ha láthatnánk a holnapot
ahogy Isten látja;
Ha minden felhő elillanna,
és az árnyak tovaszállnának;
Nem félnénk a ma bajától.
Fájdalmaktól, haláltól,
mert sok öröm vár még
Rád és rám.

Ha láthatnánk a holnapot
ahogy Isten látja,
Miért tűnnek el kincseink
és miért hullik a könny;
Tudnánk, hogy a sötétségből
világosság lesz,
a borús napra derű fakad.
Egy napon az igazságtalanság jóra
változik,
mert a hit ezt mondja.

Ha ismernénk, ha láthatnánk,
mondjuk gyakran,
de Isten határtalan szeretete fátylat
borít
szemünk elé.
Nem látjuk mi vár ránk,
hogy még szorosabban kövessük,
vezet minket, míg tart az élet,
csak bízz és engedelmeskedj!
—Norman J. Clayton (1903–1992)

TÖBB KEGYELMET AD

Több teherhez több kegyelmet ad,
Több munkához több erőt;
Mikor megnövekszik a baj, a
kegyelemből is többet ad majd,
Megszaporodott gondhoz
megszaporodott békét.

Mikor saját tárházunk kiürült,
amikor erőnk már a nap felén
elhagyott,
amikor felhalmozott szerzeményeink
végére érünk,
Atyánk éppen hogy csak hozzáfogott
az adakozáshoz.

Ne félj, hogy a szükséged nagyobb
lesz Nála,
hiszen Atyánk alig várja, hogy adjon
az Övéből;
Inkább bízz az örök és biztos
karokban;
Atyánk téged és terhedet is elbírja.

Szeretete nem ismer határokat,
kegyelme mérték nélküli,
Hatalma nem ismer emberi határokat;
Végtelen gazdagságát Jézus mutatta
meg,
mert Ő ad és ad és megint csak ad.
—Annie Johnson Flint (1866–1932) ■

elnyerjétek az ígéretet.”³

„De nem csak ezzel dicsekszünk, hanem a megpróbáltatásokkal is, mivel tudjuk, hogy a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet;“⁴

Időnként a szokásosnál tovább tartanak a nehéz idők, ami elkésérítő lehet. Nehéz, amikor nem támaszkodhatunk az érzéseinkre, de ilyenkor is Isten ténnyébe, az Igébe kell kapaszkodnunk, hogy tudjuk, Istennek gondja van ránk, függetlenül attól, hogy hogyan érezzük magunkat. Ha látszólag minden ellenünk fordul is, bízhatunk, hogy végül a jó győz majd és a csata Jézusé lesz.

MARIA FONTAINE ÉS FÉRJE
PETER AMSTERDAM A FAMILY
INTERNATIONAL KERESZTÉNY
HITKÖZÖSSÉG VEZETŐI. ■

ÍRTA: MAG RAYNE

HÉT ÉVVEL EZELŐTT ISMERTEM MEG NADJÁT, amikor egy közös barátunk elhozta hozzánk egyik este. Bőre fakó volt, szemei beesettek és üresek, egykor láthatólag gondosan ápolt haja, most töredezetten és fésületlenül hullt a vállára. Arc kifejezése és egész teste szavak nélkül is azt üzentte, hogy elvesztett minden reményt.

Megtudtam, hogy nem egészen egy évvel korábban Nadja még sokak által irigvelt asszony volt a környéken. Csinos, jómódú, 30 éve házasságban és két gyönyörű lány „tökéletes” édesanyja,

aki egy hatalmas házban lakott és folyamatosan partikat adott. Ez azonban már a múlté volt, amikor Nadja a nappalinkban közös barátunk kezét szorítva ült a kanapén. Az élet teljesen megváltozott számára. A férje kezdeményezésére elváltak és közös cégüket a csőd fenyegette. A ház részleteit hónapok óta nem tudták fizetni, így a kilakoltatás fenyegette őket.

Volt férje beszámíthatatlannak akarta minősíteni, hogy teljes tulajdonjogot szerezzen a ház és a cég felett. Házasságának összeomlása elindította a lavinát, olyannyira, hogy az egészsége is megromlott és nem sokkal találkozásunk előtt szívinfark-

tust kapott. A helyzetet tetézte, hogy a legtöbb barátja hirtelen túl elfoglalttá és elérhetetlenné vált.

Hagyományos neveltetéséből csekélyke hitet hozott magával, így saját elmondása szerint Isten számára csupán egy nagyon távoli valaki volt. Az események következtében azonban rájött, hogy a válságot csak úgy élheti át, ha Istent élete valóságos részévé teszi. Első imánk kicsit jobb kedvre derítette és a beszélgetés végére beleegyezett, hogy rendszeresen eljöjjön hozzánk Bibliaórára.

Az elkövetkezendő hónapok során megerősödött a hitben és az imában és már egyedül is megtalálta

1. Lásd: Róma 8:28

2. Zsoltárok 42:6

A nehéz idők segítenek megérteni, hogy mennyire gazdag és csodálatos az élet minden szempontból és, hogy aggodalmunk tárgya többnyire egyáltalán nem fontos. - Karen von Blixen-Finecke (1885-1962)

Az életben számtalan problémának és kihívásnak álcázott Isten adta lehetőséggel találkozunk. - Charles Udall

Az élet gyakran éppen akkor teszi próbára bátorságunkat és a változásra való hajlandóságunkat, amikor legkevésbé számítunk rá. Ilyenkor semmi értelme úgy tenni, mintha semmi sem történt volna vagy azt mondani, hogy nem állunk készen. A kihívás nem fog várni. Az élet nem néz vissza. - Paulo Coelho (sz: 1947)

A kihívások elkerülhetetlenek az életben. A vereség opcionális. - Roger Crawford (sz: 1960)

Minél nagyobb az akadály, annál nagyobb dicsőség a legyőzése. - Molière (1622-1673)

“ A bohócterápia csodálatos belső békét ajándékozott nekem. Olyan különleges szeretetet, amit korábban nem tapasztaltam, és ami abból fakad, hogy magamat adom másokért. Nagyon különleges érzés látni, hogyan vihetek boldogságot egy szomorú és szűkséget szenvedő ember életébe. - Nadja ”

a válaszokat a kétségeire, szomorú gondolataira és kétségbeesett vágyaira. A javulás lassú volt és persze akadtak bukkanók is. A hullámvasút több évig tartott, de Nadja soha nem veszítette el a reményt és rendületlenül haladt a belső gyógyulás és a szebb jövő felé.

Idővel visszakapta életkedvét, ismét tudott dolgozni, gondoskodni a családjáról és igazi példakép lett a lányai számára. Míg régi barátai csupán egy tragédiaként könyvelték el a vele történeteket, számára a fordulat megmutatta, hogy Isten bármit jóra tud használni az életünkben,¹ és látta, hogy egy igazi mély válság és koráb-

bi világának összeomlása nélkül, soha nem érthette volna meg Isten szeretetét és nem találta volna meg élete értelmét. Új szempontok szerint vette sorra prioritásait: Jézus került az első helyre.

Nadja pénzügyi és lakásgondjai még nem oldódtak meg. Hét évvel elteltével az otthonáért folytatott jogi csata még mindig folyik és kevéske nyugdíjából él, amit alkalmi munkával egészít ki. Bár saját bevétele igen szerény, mégis gyakran jelentkezik önkéntes munkára szervezetünk projektjeiben, sőt még bohócterápiás programunkban is részt vesz.

Ami pedig a legfontosabb, Nadja

sokkal felkészültebb az élet kihívásaival szemben, mint korábban. Már nem fél a veszteségektől, mert ismeri azt, Aki keresztülségítette élete legnagyobb nehézségén és tudja, hogy soha nem fogja elhagyni. Mint egy Isten kezében fészkelő madár, felülről nézi az élet problémáit, így azok nem tűnnek már olyan végzetesnek. Dávid királyhoz hasonlóan mosolyogva mondja, hogy „Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hátat adok neki az ő szabadításáért!”²

MAG RAYNE EGY ÖNKÉNTES SZERVEZETET VEZET HORVÁTORSZÁGBAN. ■

Másfajta biztonság

ÍRTA: LILY NEVE

NEM JÖNNEK VISSZA!

Emlékszem az érzésre, amikor végre megértettem. Egyedül voltam. Félttem. Bizonytalanságot éreztem. Évekig dolgoztam egy szociális projekten egy szegény dél-ázsiai országban. Napjaim elfoglaltak voltak és sokat beleadtam a munkába. Ettől függetlenül nem rajtam állt vagy bukott a dolog, én is csupán egy fogaskerék voltam a gépezetben és ez teljesen rendben volt így velem. Biztonságban éreztem magam, a többiek sok éves tapasztalatára támaszkodva, nem beszélve a pénzügyi támogatásukról. Nem sok minden felől kellett aggódnom.

Azután egyetlen nyár alatt minden megváltozott. Bizonyos egészségügyi problémák és gyerekeik tanulmányi igényei miatt munkatársaim tervei radikálisan megváltoztak. Elköltözték és a projekt felelőssége az én vállamra szállt, már ha egyáltalán marad

valami a projektből.

Tudtam, hogy alaposan át kell gondolnom a helyzetet és számot vetni a projekt jövőjéről. Az elkövetkezendő néhány hónappal nem volt gond, mert társaim elég forrást hagytak, hogy efelől ne kelljen aggódnom. De azután? Fogalmam sem volt, hogy mi lesz.

Ugyanebben az időben olyan beteg lettem, mint soha korábban. Több mint egy hónapig ki se tudtam kelni az ágyból és enni is alig tudtam. Furcsa módon a betegség megakadályozta, hogy kétségbeessek a helyzet miatt, ami ismerve magamat másképp elkerülhetetlen lett volna. Egyszerűen túl beteg voltam ahhoz, hogy aggódjak. Nem volt másra erőm, mint túlélni a következő napig. Aggódásról szó sem lehetett. És amíg beteg voltam, Isten erős maradt és dolgozott helyettem.

Nem történtek hatalmas változások vagy isteni csodák, de mindig jutott

arra, amire kellett. Például jelentkezett néhány önkéntes a szociális projektre. Adódott egy munkalehetőség, amikor a legnagyobb szükségem volt rá. Amikor egy ajtó bezárult, egy másik kitért. Mindig nagyra becsültem a biztonságot, de a sok változás és újdonsült függetlenségem közepette, újfajta biztonságot és boldogságot fedeztem fel. Egy szilárd elhatározásra jutottam: Tudtam, hogy ameddig csak lehet, amíg Isten megsegít, folytatni fogom a munkám.

Az életem tele van kihívásokkal és kiszámíthatatlan helyzetekkel, de boldogabb vagyok, mint valaha. Hiszem, hogy Isten akkor is meg tud oldani egy helyzetet, ha mi semmilyen módon nem tudunk segíteni ebben. Hogyan is lehetném másképp, amikor pontosan ezt tette velem is?

LILY NEVE A FAMILY INTERNATIONAL TAGJA DÉL-ÁZSIÁBAN. ■

A MAGÁNYOS LÚD

ÍRTA: JANET BARNES

A HÁZAM MELLETTI CSENDES TÓ TÖKÉLETES környezetet biztosít az elmélkedésre. Egyik nap, amikor egy különösen nehéz helyzettel küzdöttem, kimentem a mólóra olvasni, hogy magányomban, válaszokra, vagy legalább Isten jelenlétének valamilyen jelére várva megerősítést kapjak, hogy az Ő keze irányítja életemet. Valahogy semmi sem jött, így kissé csalódottan bár, de egy idő után hazaindultam.

Egyszer csak gágogást hallottam. Egy magányos lúd szállt le kecsesen a tó vizére.

Furcsa, hogy egyedül van, gondoltam. A ludak általában csapatostul vándorolnak, amikor tavasszal felkeresik északi otthonaikat. Megálltam, hogy jobban szemügyre vehessem a magányos madarat. Egyre idegesebb lett miközben apró köröket írt le a vízben. A gágogása is aggodalmat fejezett

ki. Néhány percig figyeltem vergődését és hallgattam a kétségbeesett gágogást, majd visszaindultam a ház felé.

Az út azon a hídon át vezetett, ami a tavat tápláló patak felett ível át és legnagyobb meglepetésemre további öt ludat vettem észre a sás között. A tavon látott magányos lúd valószínűleg ennek a kis csapatnak a része lehetett, de talán úgy gondolta, hogy egy időre megpróbál egyedül túlélni. Kíváncsi lettem, hogy a többiek mit tesznek majd.

Hirtelen magányos társuk felé fordultak és teljes hangerővel, előre nyújtott nyakkal gágogni kezdtek. Miután hangjukkal jeleztek társuknak, segítségére siettek. Körülvették a korábban magányos ludat és immár csendesebben, de rendületlenül gágotak tovább.

Hirtelen rájöttem, hogy mit tanul-

hatok a látottakból. Nem láttam Isten gondoskodását aznap, mint ahogy a magányos lúd sem tudta, hogy társai mindvégig egészen közel jártak és készen álltak, hogy segítségére siessenek, amint meghallották hangját.

Miért vagyok meglepve, ha Isten nem siet segítségemre azonnal? Talán arra vár, hogy végre levonjam a tanulást, vagy felismerjem, hogy tévúton jártam. Egy biztos. Isten mindig ott van, mindig jelen van, függetlenül attól, hogy érzem-e vagy sem. Amikor kikiáltok Hozzá, a jelenléte soha nem hagy el.

JANES BARNES 25 ÉVE FOLYTAT ÖNKÉNTES OKTATÁST ÉS MISSZIÓS SZOLGÁLATOT. JELENLEG AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉL, AHOL RENDSZERESEN VESZ RÉSZT KARITATÍV PROGRAMOKBAN. ■

MÉLYEBB CÉLOK

ÍRTA: BONITA HELE

GYEREKKOROMBAN TÖBBNYIRE MAGÁNYOS voltam és soha nem volt igazi barátom. Anyyra szerettem volna, ha van valaki, akivel mindent megoszthatok, és aki nem fél megosztani velem minden titkát. Egy olyan barátira vágytam, aki elfogad olyannak, amilyen vagyok, és feltétel nélkül szeret. Már-már kezdtem azt gondolni, hogy ilyen barátságok csak a könyvekben léteznek.

Azonban 14 éves koromban rátaláltam egy ilyen barátira. Az első naptól kezdve olyan volt, mint Stephanie és én mindig is ismertük volna

egymást. Mindent elmondtunk egymásnak, és amikor vele voltam, nem éreztem a szokásos feszültséget.

Ugyanazok a dolgok érdekelték, hasonló hobbikat kedveltünk és szinte mindenről megegyezett a véleményünk. Családtagjaink azon viccelődtek, hogy valószínűleg közös az agyunk, mert sokszor befejeztük egymás mondatait.

Amikor szívemre hallgatva másik missziós területre költöztem, Stephanie nagyon hiányzott. Nagyon. Persze tudtam, hogy kapcsolatban maradunk. Végére is az ember nem lel

ilyen barátira minden nap. Néhányszor írtunk egymásnak. A születésnapomra egy képet kaptam tőle két farkassal és egy sas madárral, és megosztotta velem, mi minden történt éppen az életében és mik a tervei.

Ezután nem jött több levél.

Levél nem, de telefonhívás igen. Stephanie elütötte egy teherautó egy hegyi ösvényen biciklizés közben. Néhány órán belül meghalt.

Nem találtam szavakat. A világból mintha eltűnt volna minden szín és levegő. Könnyek között rogytam a kanapéra. *Hogyan lehetsé-*

ANGYALI KÍSÉRET

„Meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére.” - Lukács 16:22

A koldus temetéséről egy szó sem esik. Nyilván őt is eltemették, és koldus temetést kapott. A földön nincs tisztesség egy koldus számára, nincsenek díszes koporsók vagy virágok. Az angyalok mégis eljöttek, hogy elkísérjék dicsőségéhez!

Arról sem esik szó, hogy mi lett a testével, hiszen maga az ember már nem abban a meggyötört hüvelyben lakott. Messze járt már az örök dicsőség birodalmában. Amikor testét a földbe helyezték, az ember, az igazi önmaga, már messze járt a mennyországban. Ott már nem egy koldust látunk, hanem az örök áldást élvező lelket.

Még egy gondolatot érdemes megemlíteni itt. Félünk a haláltól. Úgy tűnik, mintha a lét megszűnéséről lenne szó. Pedig egy keresztyény számára a halál csupán egy múltó esemény az életben. Egy pillanatnyi tapasztalat, amit soha nem érthetünk meg ebben az életben, és amit az örök dicsőség követ.

Az egyik percben a szegény koldus a gazdag ember kapuja előtt feküdt, mások által lenézve, sokszor éhezve és szenvedve. A következő pillanatban pedig egy furcsa érzés suhan át rajta. Mi lehet ez? Majd mire magához tér, már az angyallal repül a levegőben. A következő percben pedig a mennyei városban találja magát, ahol örökké az Úrral lehet. Nincs törés az életében.

- James Rupert Miller (1840-1912), átdolgozás ■

ges ez? *Miért Stephanie?* Még kiskorú volt. És annyi álma volt! Szerette volna jobbat tenni a világot és tudta, hogy egyszer valami nagy dolgot fog véghezvinni. Férfihez akart menni és gyerekeket szülni. A barátom volt, a legjobb barátom. Úgy éreztem, hogy a szívem kettészakad, miközben egyre azt kérdeztem Istentől, hogy miért.

Ekkor hirtelen érezni kezdtem valamit. Több volt, mint egy gondolat, vagy egyszerű érzés. Ahol egy perccel korábban még mély fájdalom és kétségbeesés volt, most csodálatos

örömet és könnyebbséget éreztem.

Ez a mondat ötlött fel bennem: *Ha tudnád, hogy milyen itt!* Bár csupán egy pillanatra, de éreztem Stephanie jelenlétét és ez elég volt. Valahogyan éreztem, hogy tudtomra akarja adni, hogy minden rendben van. Tudtam, hogy egy jobb helyen van, a csodák, fények és a számomra felfoghatatlan élet birodalmában. Azt is tudtam, hogy egy napon újra láthatom.

Azt is megértettem, hogy minden életnek mélyebb célja van, mint amit én emberi ésszel felfoghatok. Step-

hanie életének is volt egy csodálatos célja és ez a halálára is igaz. Lehet, hogy most még nem értem, de az a nap is eljön majd.

Azon a napon minden könnyünket eltörlik. Azon a napon végre szemtől szemben láthatjuk Jézust. Azon a napon újra láthatjuk szeretteinket, akiket egy időre elveszítettünk és az a nap egy örökkévalóságig tart majd.

BONITA HELE SZABADÚSZÓ ÍRÓ ÉS SZERKESZTŐ AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉS A FAMILY INTERNATIONAL TAGJA. ■

Én [Jézus] vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énben-
nem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbenem, az nem
hal meg soha. Hiszed-e ezt? - *János 11:25-26*

C S E N D

ÍRTA: PHILLIP LYNCH

MOSTANÁBAN TÖBBSZÖR IS MEGCSAPOTT A HALÁL SZELE. Apósom alig egy hónappal 99. születésnapja előtt hunyt el. A feleségemmel az elmúlt öt hónapban vele és sógorommal éltünk. Fantasztikus öregember volt, aki 100 évig akart élni, de a teste nem bírta már.

Ma pedig megtudtam, hogy az egyik unokatestvérem halt meg. Nem voltunk túlságosan közel egymáshoz, de a hír kapcsán mégis muszáj volt megállnom és reflektálnom a tényen, hogy valaki, akit jól ismertem már nincs közöttünk. Furcsa, idegen ér-

zés. Néhány hang távozott a világból. Egyéni hangok, akiknek nincs párja. Az élet megváltozott. A világ, legalábbis az én világom, soha nem lesz ugyanaz többé.

A Biblia nem sokat beszél arról, hogy mi lesz azokkal, akik távoznak. Jézus a Paradicsomnak nevezett helyre távozott halála után.¹ Azt is tudjuk, hogy meglátogatta a börtönben lévő lelkeket,² de ez nem jelenti azt, hogy a Paradicsom és ez a bizonyos börtön ugyanaz a hely lenne. Pál azt mondta, hogy ismert egy embert - sokak szerint saját magára utalva - aki meglátogatta a Paradicsomot, amit harmadik mennyországnak nevezett, egy olyan hihetetlen és mély tapasztalat során, hogy még maga sem tudta, hogy fizikai vagy lelki tapasztalat történt-e.³ Egyik példázatában Jézus egy Lázár

nevű szegény emberről beszél, akit felvittek Ábrahám kebelére.⁴

Jézus megígérte, hogy aki hisz Benne örök élete lesz, és ismerve Isten természetét, tudva, hogy a szeretet, öröm, béke, türelem, kedvesség, jóság és szelídség az Ő valójának lényege, azt gondolom, biztosra tudhatjuk, hogy az élet után egy csodálatos tapasztalat vár ránk.⁵

A fizikai életnek van egy kezdete és egy vége. Természetes módon örülünk egy ember születésekor és szomorkodunk halálakor. Most csend honol a lelkemben, de tudom, hogy ez nem a történet vége.

PHILLIP LYNCH REGÉNYÍRÓ ÉS A LELKI ÉS A VÉGSŐ IDŐKKEL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK SZAKÉRTŐJE. KANADÁBAN ÉL. ■

1. Lásd: Lukács 23:43
2. Lásd: I. Péter 3:19
3. Lásd: II. Korinthus 12:2-4
4. Lásd: Lukács 16:20-22
5. Lásd: Galáta 5:22-23

LIZ

ÍRTA: REUBEN RUCHEVSKY

LIZ ÉDESANYÁM LEGJOBB BARÁTNŐJE VOLT. Ismertem a teniszkлубból, ahol iskola után és hétvégénként dolgoztam. Mindig úgy beszéltem vele, mintha egyidősek lennénk és ezzel azonnal megnyert magának.

A hatvanas évek vége felé egy konzervatív, félnék, középosztálybeli gyerekből kereső és nagyon elmélyült hippy lett belőlem. Az élet értelmét keresve sok embert felkerestem, akikről úgy gondoltam, hogy jó hatással lehetnek rám. Természetesen Liz is közejük tartozott. Amikor bejelentés nélkül beállítottam hozzájuk, Liz és férje, „Big John“, minden előítélet nélkül fogadta a tágra meredt szemű, rongyos ismerőst a múltból, aki mindenféle furcsa elképzelésekkel traktálta őket. Ha netán forgatták a szemüket vagy kacintottak egymásnak titkokban, én mindenesetre nem vettem észre.

Hála Istennek idővel megtaláltam, amit kerestem. Az egyik barátom elme-

sélte, hogy elfogadta Jézust, mint Megváltóját és én is követtem példáját és végül csatlakoztam egy misszióhoz, amelyik a fiatalokat próbálta elérni Új-Zélandon és Ausztráliában. Miközben az útra készülődtem, a fülemben jutott, hogy Liz a Parkinson-kór utolsó stádiumával küzd és az orvosok szerint már nincs sok ideje hátra. Édesanyám segítségével megbeszeltünk egy találkozót.

Kerevetén fekvé, férjével és édesanyjával az oldalán végighallgatta, hogy mi minden történt velem utolsó találkozásunk óta. Elképedve vette tudomásul, hogy ilyen rövid idő alatt ennyire megváltoztam és a kedves fiatalemberről, először bizarr hippy majd elszánt keresztény önkéntes lett, aki éppen egy tengerentúli misszióba tart.

Amikor láttam, hogy elfáradt, tudtam, hogy ideje indulnom. Megkérdeztem, hogy elmondana-e velem egy rövid imát, amibe egy számomra végtelen hosszúnak tűnő hallgatás után,

beleegyezett. Letérdeltem mellé, megfogtam a kezét és becsuktuk a szemünket. Először édesanyám kezét éreztem, amint csatlakozott a miénkhez, majd Liz édesanyját és végül Big John-ét. Valamennyien elmondták velem a bűnös megtérő imáját és megkérték Jézust, hogy jöjjön a szívükbe.

Liz néhány hónapig élt még, ami alatt lelkesen olvasta Bibliáját és egész személye örömet és hitet sugárzott. Igazi művész volt és élete utolsó napjáig képes volt folytatni a festést. Részen műalkotásainak eladásából egy önkéntes missziót alapítottak Új-Zélandon, ami a mai napig működik.

A Mennysorság egy olyan hely, amit azok népesítenek be, akiket meghívsz oda. Alig várom, hogy lássalak, Liz!

REUBEN RUCHEVSKY CURRENTLY RESIDES IN ASIA, WHERE HE CONTINUES TO SHARE GOD'S HEAVENLY INVITATIONS. ■

MOST MI KÖVETKEZIK

Meghalni olyan, mint csendes partokhoz érkezni,
ahol tajték és vihar nem dühög;
és mint simogatást halljuk: immár
vége van.

—*Sir Samuel Garth (1661–1719)*

A mennyben hallani fogok.

- *Beethoven utolsó szavaiként vált ismertté (1770-1827)*

A metafizika egyetlen összetett része sem képes kételyt ébreszteni bennem a lélek halhatatlanságával és egy jóságos sors létezésével kapcsolatban. Érzem, hiszem, vágyakozom rá és utolsó lehettemmel is védeni fogom.

- *Jean-Jacques Rousseau (1712–1778)*

A Föld a haldoklók földje: kilátásainkat a menny felé kell terjesszük, ami az élők földje.

- *George Horne (1730-1792)*

Lehetetlen, hogy egy olyan természetes, szükségszerű és egyetemes dolog, mint a halál, gonosz céllal adasson az emberiségnek a sors által.

- *Jonathan Swift (1557-1745)*

Kedveseim, emlékezzünk, hogy az Úr újra és újra megmutatja a feltámadás érkezését, amelynek a mi Urunk Jézus Krisztus az első zsengéje. Gondoljunk a feltámadásra, amire minden új évszak emlékeztet bennünket. Minden nap és minden éjjel a feltámadást hirdeti. Az éjszaka elbúcsúzik és felkel a nap, majd a nap távozik és az éjszaka ismét beköszönt. Figyeljük a föld gyümölcseit. Elvetjük a magot. Szárazan és csupaszon esik a földbe, majd idővel feloldódik és ebből a feloldott anyagból támasztja új életre az Úr, hogy egyetlen magból sok új szülessen és gyümölcsöt teremjen.

- *Szent I. Kelemen (kb. 35 – 97?)*

Ne azt lássuk, hogy a halál érkezik, hogy elpusztítson, hanem azt, hogy Krisztus érkezik, hogy megmentsen. Úgy gondolunk a halálra, mint valaminek a végére. Gondoljunk inkább arra, hogy az életünk valaminek a kezdete és bővülködünk. Az elvesztés helyett gondoljunk a nyereségre. A búcsúzás helyett gondoljunk a találkozásra. A távozás helyett gondoljunk az érkezésre. Miközben a halál azt suttogja „Távoznod kell a földről,“ halljuk meg Krisztus szavát, aki azt mondja „Csupán Hozzám érkezel!“ - *Norman Macleod (1812-1872)*

Ami érez, gondolkodik, vágyakozik és él bennünk, az csakis mennyei, isteni és így elpusztíthatatlan lehet.

- *Arisztotelész (i.e. 384-322)*

Ha a Földet, ahol a halál uralkodik, Isten ilyen gyönyörűnek teremtette, milyen csodálatos lehet a Paradicsom! - *James Montgomery (1771-1854)* ■

OTT Lenni

CSENDES PILLANATOK

ÍRTA: ABI MAY

AKI MEGVIGASZTAL MINKET MINDEN NYOMORÚSÁGUNKBAN, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban, azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket. - *II. Korinthus 1:4*

Amikor szereteteink a föld egy másik pontjára költöznek, minden kapcsolatot elvágva, természetes, ha hiányozni fognak és várva várjuk a tőlük érkező híreket és persze fáj a veszteség. Mennyivel inkább igaz ez, amikor egy szerettünk elköltözik e világról. Ez egy visszafordíthatatlan változás, amit nehéz elviselni azok számára is, akik hisznek a halál utáni életben.

Ha van olyan barátod vagy kollégád, aki elveszített valakit, aki fontos volt számára, lehet, hogy egy időre elvonult a hétköznapi élettől, hogy

emlékezzen a másikra, hogy fényképeket gyűjtsön, emlékezőseket írjon vagy emlékhelyet állítson. A könnyek is kétségtelenül részei ennek az útnak. Nincs baj a sírással. Jézus is sírt.¹ Ezeknek mind helye van a gyász természetes folyamatában.

Babilon folyóvizénél, ott ültünk és sírtunk, a fűzfákra függesztettük hárfáinkat. - *Zsoltárok 137:1-2*

Megvan az ideje a gyásznak.² Reménykedjünk benne, hogy „hárfáik“, az ének és az öröm hangszerei, csak átmenetileg hallgatnak és nem örökre hagyták őket a fákon. „Este bánat száll be hozzánk, reggelre öröm.”³

Mikor talál a gyászoló erőt arra, hogy ismét felemelje arcát és visszavegye hárfáját, hogy a hit és öröm dalát játssza? Nincs meghatározott ideje. Minél közelebbi volt a kapcsolat, annál nagyobb a veszteség által okozott fájdalom. Egy hirtelen halálesetet pedig nehezebb elviselni. A szülők vesztesége, egy gyerek eltemetése, elismeretlen a legtraumatikusabb fájdalom,

amit ember tapasztalhat. Egy ilyen veszteség feldolgozásához idő kell.

Isten segítsen nekünk, hogy gyengédek legyünk azokkal, akik ebben a fájdalomban élnek és mutassuk ki együttérzésünket a vigasztalás szavain keresztül, vagy akár egy telefonhívással vagy finom étellel, amit helyettünk főzünk. Azzal is támogathatjuk a gyászolókat, ha beszélünk azokról a szép emlékekről, amelyek az elveszett szerettükkel kapcsolatosak, vagy megemlékezünk évfordulóikról, születésnapjukról és egyéb emlékezetes napjaikról és időt szakítunk arra, hogy meghallgassuk őket. Legyünk elérhetőek a barátaink számára, ahogyan Isten is mindig elérhető számunkra.⁴

ABI MAY A „*NAPLÓ A VÖLGYBŐL*“ CÍMŰ KÖNYV SZERZŐJE, AMELY SEGÍTSÉGET PRÓBÁL NYÚJTANI MINDAZOKNAK, AKIK A GYÁSZ NEHÉZ ÖSVÉNYÉN JÁRNAK. **TOVÁBBI INFORMÁCIÓ:** WWW.AMAZON.COM. ■

1. Lásd: János 11:35

2. Lásd: Prédikátor 3:4

3. Zsoltárok 30:6

4. Lásd: Zsidók 13:5

JÉZUSTÓL SZERETETTEL

Különleges hely

Amikor a Földön jártam, azt mondtam a tanítványaimnak, hogy helyet készítek nektek, ahol örökké együtt lehetünk.¹ Ez a hely mindazoknak készült, akik behívtak a szívükbe és életükbe és azt akarom, hogy ez a legcsodálatosabb és legtökéletesebb hely legyen számukra minden szempontból. Csodálatos lakhelyeket is készítettem nektek, ahol kényelmesen élhettek és élvezhetitek mennyei otthonotok minden szépségét.

Ha elfogadtál Engem, mint Megváltódat, akkor te is a különleges barátaim közé tartozol és számodra is van helyem. Kifejezetten a te számodra is fenntartok egy helyet a Mennyországban, ahol minden könnyed eltöröltetik, ahol minden fájdalmad és bánatod elfelejted és ahol tökéletesen boldog leszel.² Ez vár rád, amikor az életed a földön véget ér. Alig várom, hogy megmutathassam, mi vár rád és lássam az arcod, amikor mindezt megpillantod.

Lehet, hogy úgy érzed, nem is érdemled meg. Én azonban jobban szeretlek, mintsem el tudnád képzelni és ezek az én ajándékaim számodra. Amikor ajándékot adsz valakinek, azt nem azért teszed, mert cserébe vársz valamit a másiktól, vagy azért mert megérdemlik, hanem azért, mert szereted őket. Én is így érzek veled kapcsolatban.

---

1. János 14:2-3

2. Lásd: Jelenések 21-22